

# РЕШЕНИЕ

№ 4375

гр. София, 28.06.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,**  
в публично заседание на 14.06.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Георги Бозуков**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2775** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на В. Б. К., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 4, кантора-адв.П. Б., срещу Решение на Директора на ТП на НОИ С.-град №1040-21-144/13.02.2020г., с което е потвърдено Разпореждане №

214-00-530-6/30.12.2019 г. на ТП на НОИ ., издадено от Ръководител на осигуряването за безработица по описа на ТИ на НОИ - С. град, с които на основание чл. 114, ал. 3, във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, е разпоредено жалбоподателката да възстанови добросъвестно подучено парично обезщетение за безработица, за периода от 10.01.2017г. -до 09.01.2018г. в размер на 9310.11лв.

В жалбата се излагат съображения, че разпореждането и потвърждаващото го решение са незаконосъобразни и неправилни , постановени при нарушаване на административно-производствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят В. Б. К., редовно призована, се представлява от адв.Б.. Адв.Б. моли съдът да постанови решение, с което да уважи жалбата. Счита, че безспорен факт е, че В. К. не е участвала в производството по извършване проверка на работодателя [фирма], която е приключила с констативен протокол от 18.09.2018 г. Подробни съображения са изложени в жалбата. Претендира разноски, за което

представя списък.

Ответникът Директора на ТП на НОИ-С.-ГРАД редовно призован, се представлява от юрк. В.. Юрк. В. моли съдът да отхвърли оспорването и потвърди решението като правилно и законосъобразно постановено. Моли за срок за писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско такова.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд– София град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК въз основа на събраните по делото доказателства провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, приема за установено следното:

При извършена проверка от контролни органи на НОИ на [фирма] приключила с констативен протокол № KB-5-21-00674132/1Г.09.2019 г., се установило, че от м. 01.2017 г. до м. 12.2018 г. вкл. дружеството не е извършвало търговска дейност по смисъла на Търговския закон. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниквало от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължавало до прекратяването ѝ. С оглед цитираните нормативни разпоредби, резултатите от извършените проверки на [фирма] и липсата на доказателства за извършвана търговска дейност от дружеството за периода от м. 01.2017 г. до мес. 12.2018 г. вкл., подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за К., за периода от 01.01.2017 г. до 09.01.2017 г. били заличени. Прието е, че К. не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО и не отговаря: на изискванията на чл. 54а от КСО. На основание на новите данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, на лицето неоснователно било изплатено ПОБ за периода от 10.01.17 г. до 09.01.17 г.

Жалбоподателката К. оспорила по административен ред Разпореждане № 214-00-530-6/30.12.2019 г. на ТП на НОИ, издадено от Ръководител на осигуряването за безработица по описа на ТИ на НОИ - С. град. Възрадила срещу заличаването на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход. Счита, че в хода на проверката не са събрани всички относими доказателства, извършвала ли е дружеството реална търговска дейност и посочила, че няма вина за неправомерните действия на бившия си работодател, Направила искане за отмана на оспореното разпореждане.

След разглеждане и обсъждане на всички доказателства, съдържащи се в административната преписка и при преценката им в тяхното единство и взаимовръзка от правна и фактическа страна, АО отхвърлил жалбата, подадена от В. Б. К., срещу Разпореждане № 214-00- 530-6 от 30.12.2019 г. на ръководителя по осигуряването за безработица, като неоснователна и потвърдил Разпореждане № 214-00-530-6 от 30.12.2019 г. на ръководителя по осигуряването безработица, като правилно и законосъобразно.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна

по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - Директор на ТП на НОИ, в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма и са съобразени материалноправните и процесуалните разпоредби.

Разпореждане № 214-00-530-6 от 30.12.2019 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица, също е издадено от компетентен орган, на които е възложено да издава разпореждания, при изпълнение на възложените функции на административен орган по чл. 54ж, ал. 1 и ал. 3, във връзка с чл. 114, ал.1 от КСО. Разпореждането е издадено в предвидената от закона писмена форма и в утвърдената от Управителя на НОИ форма, съгласно правомощията му по чл. 37, ал.5, т.2 от КСО и същото съдържа фактически и правни основания.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл.5, ал.4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА „ГИТ“ с оглед възложените им от закона дейности. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката по разходите на ДОО, а жалбоподателят не е страна в производството по чл.108, ал.1, т.1 от КСО и за контролния орган не е било налице задължение да го уведоми и да изиска представяне на обяснения и доказателства.

На следващо място, при издаването на обжалваното решение е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърденото разпореждане също е издадено от ръководител на осигуряване за безработица ТП на НОИ –С. град на НОИ. При издаването им са спазени административнопроизводствените правила. Обжалвани са по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 1, т. 2, б.“б“ от КСО са потвърдени с оспореното решение. В последното са изложени фактически и правни изводи. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване, датиран и подписан, с кореспондиращ на мотивите диспозитив. Въз

основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК. В този смисъл и възраженията в тази насока се явяват неоснователни.

Оспореното Разпореждане № 214-00-530-6 от 30.12.2019 г. на Ръководител на осигуряването за безработица е постановено след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени от [фирма] за периода от 01.01.2017 г. до 09.01.2017 г. вкл. и установяване, че В. Б. К. не е била осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл. 10, ал.1 от КСО. Заличаването е извършено на основание Задължителни предписания от контролните органи на ТП на НОИ – С.-град и на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО. След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО са предприети действия от контролните органи на ТП на НОИ, в рамките на предоставената им от закона компетентност, за служебно заличаване по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.20015 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от името на [фирма] за указания период.

Със заявление от 16.01.2017 г. К. е сезирала административния орган с молба за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО. Представила е заповед № 006/11.01.2017 г., издадена от осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК] за прекратяване на трудовото й правоотношение, считано от 10.01.2017 г., на основание чл. 71, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/.

Разпоредбата на чл. 54а, ал. 1 от КСО /в редакцията й до 31.12.2017 г./ определя, че право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получава" пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168 и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/.

Разпоредбата на чл. 54а, ал. 4 от КСО определя, че ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ, е подадено в тримесечен срок от тази дата. и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок 7 готи ст тази дата.

Съгласно чл. 54л от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Предвид представените от К. документи и наличните данни, подавани по реда на чл. 5, ал. 4, т 1 от КСО, с разпореждане № 214-00-530-1 от 20.01.2017 г., на основание чл. 54ж, ал. 1 във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО, на жалбоподателката е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 10.01.2017 г до 09.01.2018 н в размер на 37,39 лв. дневно.

Обжалваното разпореждане № 214-00-530-6/30 12.2019 г е издадено във връзка с осъществен последващ контрол относно изплатените парични обезщетения, предвид установени нови обстоятелства относно осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК]. Подадените от този осигурител данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за К. за периода от 01.01.2017 г. до 09.01.2017 г., вкл. са заличени и за този период К. не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО.

Назначената със Заповед проверка по разходите на държавното обществено осигуряване /ДОО/ на [фирма], ЕИК[ЕИК], е приключила с Констативен протокол № KB-5-21-00674182Ч8.09.2019 г. със следните установени факти и обстоятелства:

По данни от Търговския регистър /ТР/ [фирма], ЕИК[ЕИК] е регистрирано на 10.07.2015 г., е едноличен собственик и управител Д. Н. Н.. От 20.10.17 г. в ТР за едноличен собственик и управител е вписан И. К. Д.. В ТР няма информация за подавани финансови отчети за извършена дейност от вписването му.

За периода от 2016 г. до 2018 г. от дружеството са били подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключване/прекратяване на 78 броя трудови договори с 77 лица в компетентната ТД на Н., с нереално “високи заплати”. Към момента на проверката няма действащи трудови договори.

При извършена проверка в информационната система на НОИ - справка “Регистър приход” е установено, че за периода от месец януари 2016 г. до месец декември 2018 г. вкл. няма данни за внесени дължими осигурителни вноски по фондовете на ДОО. Дължимите осигурителни вноски са в размер на 137 599,36 лв.

Изплатени са парични обезщетения за безработица на 9 лица. Изплатени са парични обезщетения по реда на чл. 53 от КСО за 7 лица.

След извършена проверка в отговор на писмо вх. № 1029-21- 5611 #50/18.07.2019 г. от ТД на НАП – С. са уведомили НОИ относно [фирма], ЕИК[ЕИК], че няма отчетени обороти, няма данни за подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за периода от 2017 г. до 2018 г., няма данни за регистрирани фискални устройства, няма данни за регистрирани търговски обекти.

С писмо изх. № 1029-21-5611#17/15.05.2018 г. е сезирана ДАНС за предприемане на действия по компетентност.

Поискано е съдействие от Дирекция “Инспекция по труда” - С., която констатира редица несъответствия между наличните в ТП на НОИ - С. град и представени от И. Д. документи пред Дирекция “Инспекция по труда” - С..

От изложените по-горе факти и обстоятелства, установени при извършените проверка на [фирма], ЕИК[ЕИК] от компетентните органи на НОИ, НАП и Дирекция “Инспекция по труда” - С. се налага обоснованото заключение, че за периода от 01.01.2017 до 18.09.2019 г. дружеството не е извършвало дейност по смисъла на Търговския закон, която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Не се установяват никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството за посочения период, които да обуславят изплащане на възнаграждения на лицата, за които са подавани данни в Регистъра на осигурените лица.

След извършената проверка на [фирма], ЕИК[ЕИК] и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи обосновано са приели, че те не са осигурени лица. Поради невъзникнало осигурително правоотношение, осигурителните вноски не са дължими.

С оглед установеното правилно са предприети действия от НОИ за служебно заличаване на данните по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на Министъра на финансите за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лиц. Подадените от дружество [фирма], ЕИК[ЕИК] - [населено място], за лицата, работили по трудови правоотношения за периода от м. януари 2017 г. до м. декември 2018 г. данни са заличени.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице” - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице“ следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Наличието на сключен трудов договор, т.е. възникването на трудово правоотношение не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществуващата идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. В този смисъл е и установената съдебна практика на ВАС, Шесто отд.- Решение № 211/08.01.2016 г. на ВАС по адм. д. № 3681/2015 г.; Решение № 13316/24.10.2012 г. на ВАС по адм. д. № 7235/2012 г.; Решение № 13914/20.11.2014 г. на ВАС по адм. ц. № 9260/2014 г.; Решение № 7164/16.06.2015 г. на ВАС по адм. д. № 9940/2014 г. и др.

Предвид изложеното, правилно за В. Б. К. са заличени подадените от [фирма], ЕИК[ЕИК] данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, за осигурителен стаж и осигурителен доход за периода от 01.01.2017 г. до 09.01.2017 г. вкл., послужили при преценката на правото на ПОБ.

При заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход, длъжностното лице, осъществяващо ръководство по осигуряването за безработица като административен орган, действащ при условията на обвързана компетентност, е длъжно да се съобрази с новопостъпилите обстоятелства във връзка със заличаването на данните и да приложи чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО. С оглед заличените данни, правилно и законосъобразно е издадено разпореждане № 214-00-530-4/30.12.2019 г. за отмяна на разпореждането за отпускане на ПОБ по данните от [фирма], ЕИК[ЕИК], и с разпореждане № 214-00-530-5 от 30.12.2019 г., на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 10 от КСО е постановен отказ за отпускане на такова обезщетение по подаденото на 16.01.2017 г. заявление.

Предвид представените нови доказателства от извършените проверки, които

имат значение за определяне на правото, размера, и периода за изплащане на ПОБ, на основание чл. 114, ал. 3 и във вр. с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, правилно длъжностното лице по осигуряването за безработица с разпореждане № 214-00-530-6 от 30.12.2019 г., е постановило лицето да възстанови добросъвестно получено ПОБ за периода от периода от 10.01.2017 г. до 09.01.20<sup>18</sup> г. в размер на общо 9310,11 лв. главница.

По представените към заявлението за отпускане на ПОБ документи и съобразно данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, за длъжностно лице по осигуряването за безработица в ТП на НОИ-С.-град, не са били налице основания за извършване на допълнителни проверки и събиране на доказателства. Неоснователното подаване на данни в регистъра на осигурените лица е установено по-късно, при осъществен последващ контрол от органите на НАП, ИА ГИТ и ТП на НОИ, с оглед установената липса на търговска дейност на дружеството за периода от м. януари 2017 г. до м. декември 2018 г. Съгласно чл. 114, ал. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на изрично предвидените случаи, при които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, като в т. 2 е предвидена и хипотезата, при която след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Предвид изложеното, правилно и законосъобразно ръководителят по осигуряването за безработица е приел, че изплатените суми за ПОБ следва да бъдат възстановени от К. на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО.

При така изяснената правна и фактическа страна на спора, съдът приема, че обжалваните разпореждане и решение са правилни и законосъобразни, и следва да бъдат потвърдени, а предявената жалба слепва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 предложение последно от АПК, Административен съд- София град, 71 състав

### **РЕШИ:**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Б. К., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 4, кантора-адв.П. Б., срещу Решение на Директора на ТП на НОИ С.-град №1040-21-144/13.02.2020г., с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-530-6/30.12.2019 г. на ТП на НОИ ., издадено от Ръководител на осигуряването за безработица по описа на ТИ на НОИ - С. град, с които на основание чл. 114, ал. 3, във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, е разпоредено жалбоподателката да възстанови добросъвестно подучено парично обезщетение за безработица, за периода от 10.01.2017г. -до 09.01.2018г. в размер на 9310.11лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл.119, ал.1 вр. чл. 117, ал.1, т.2, б. „б“ от КСО.

**СЪДИЯ:**